

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Του ΠΑΜΠΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Όταν οι Τ/κύπριοι επιλέγουν επανένωση και ομοσπονδία

Προβλήθηκε, αλλά πέρασε ασχολίαστη από τις εφημερίδες μας μια ενδιαφέρουσα δημοσκοπήση ανάμεσα στους **Τουρκοκύπριους** και τους **Τούρκους των κατεχομένων**, σχετικά με τη λύση της επιθυμίας τους και τις σχέσεις και τα συναισθήματά τους απέναντι στην Τουρκία. Δεν σχολιάστηκε από όσους στην ελληνοκυπριακή κοινότητα πανηγυρίζουν θριαμβευτικά κάθε φορά που εντοπίζουν την παραμικρή αντίθεση των Τουρκοκυπρίων στη λύση ομοσπονδίας ή κάτι άλλο που απομακρύνει την πιθανότητα ή την ελπίδα λύσης του κυπριακού. Αυτή τη φορά, και μέσα από ένα αντικειμενικό ερωτηματολόγιο, που ενδιαφερόταν να σφυγμομετρήσει και όχι να κατευθύνει την κοινή γνώμη, οι Τουρκοκύπριοι απάντησαν με ισχυρή πλειοψηφία ότι θέλουν την επανένωση της Κύπρου στα πλαίσια μιας ομοσπονδιακής λύσης, ενώ οι έποικοι επιλέγουν (σε μικρότερα ποσοστά) την προσάρτηση στην Τουρκία. Τη δημοσκοπήση διενήργησαν τρεις αξιόπιστοι ακαδημαϊκοί και την δημοσίευσε η Γενί Ντουζέν στις 18 Μαρτίου 2021. Έγινε με την μέθοδο των κατ' ιδίαν συνεντεύξεων με συμμετοχή 1,665 ατόμων μεταξύ 20 Ιανουαρίου και 3 Φεβρουαρίου 2018, όταν δηλαδή οι διακηρύξεις Τατάρ και Άγκυρας για λύση δύο κρατών ήταν στην κορύφωσή τους.

Το 60,4% των Τουρκοκυπρίων και το 51,9% των εκ Τουρκίας που έγιναν «πολίτες» του ψευδοκράτους δήλωσαν ότι τους ενοχλεί το γεγονός ότι η Κύπρος είναι μοιρασμένη και όταν κλήθηκαν να απαντήσουν σε ποιο βαθμό συμφωνούν με την «διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία στη βάση της πολιτικής ισότητας», εξέφρασαν τις εξής απόψεις:

«Την υποστηρίζω πλήρως»: Τουρκοκύπριοι 42,5% και έποικοι 32,6%

«Μπορεί να υπάρξει συνεννόηση»: Τουρκοκύπριοι 26% και έποικοι 17,9%

«Οπωσδήποτε δεν την υποστηρίζω»: Τουρκοκύπριοι 22,8% και έποικοι 39,8%.

Έχει πολλά άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία η δημοσκοπήση, όπως ότι οι Τουρκοκύπριοι διαφωνούν με την τουρκική εξάρτησή τους, ότι στην ουσία δεν θρηνσκούνται, ότι αισθάνονται περισσότεροι Κύπριοι αντί Τούρκοι κ.α. Όμως είναι σημαντικό το δείγμα των υποστηρικτών της λύσης της ομοσπονδίας - καθώς επιβεβαιώνεται πως οι πλειοψηφία των Τουρκοκυπρίων δεν συμφωνεί με την πολιτική του Τατάρ, κι ας εκλέγηκε μόλις πρόσφατα στην ηγεσία των Τουρκοκυπρίων. Άλλωστε, γνωρίζουμε με ποιο αλχημιστικό τρόπο η Άγκυρα κατάφερε οριακά να παραμερίσει τον Μουσταφά Ακιντζί, ο οποίος αγωνιζόταν για την απεξάρτηση των Τουρκοκυπρίων από την Τουρκία.

Όταν, λοιπόν, ο Τατάρ και η Άγκυρα επιμένουν σε λύση δύο κρατών και ο ΓΓ του ΟΗΕ συγκαλεί διάσκεψη για να καταδειχθεί ποια λύση επιθυμούν οι δύο πλευρές, δεν μπορεί να μην υπολογίζεται η σφυγμομέτρηση των Τουρκοκυπρίων. Οι διεθνείς μεσολαβητές (ΟΗΕ, ΕΕ, ΗΠΑ, Βρετανία) οφείλουν να μετρήσουν την επιθυμία των Τουρκοκυπρίων για διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία, με την προϋπόθεση φυσικά, ότι εμείς θα είμαστε ακόμα πιο πειστικοί και συνεπείς σε αυτή τη λύση.

ΦΩΤΟ-ΛΗΨΕΙΣ

Άνθρωποι παρευρίσκονται σε μια θρησκευτική τελετή για να προσευχηθούν στη θεά της θάλασσας Mazu στην Ταϊβάν. (REUTERS / ANN WANG)

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΕΣ

Η πιο ωφέλιμη αλλά και η πιο κρίσιμη συνδρομή!

Σίγουρα μιλάμε για τη συνδρομή στη λύση του κυπριακού. Και κυρίως μιλάμε για τη συνδρομή από τουρκοκυπριακής πλευράς για στήριξη της λύσης της Δ.Δ.Ο, της λύσης ουσιαστικά της Ομοσπονδίας και όχι της λύσης των δυο κρατών που επιζητά η Τουρκία και ο εντολοδόχος της Τατάρ.

Μπορεί «η επιστροφή των Αμερικανών στο κυπριακό», όπως πολύ όμορφα την περιγράφει ο Πάμπος Χαράλαμπος, να είναι ευδιάκριτα αισθητή, αλλά και με ξεκάθαρες θέσεις ως προς την υποστηριζόμενη λύση της Ομοσπονδίας και οπωσδήποτε να «κόβει τα φτερά», ή τουλάχιστον να στριμώνει τον Τατάρ και την Τουρκία ως προς τα απαράδεκτα θέλω τους, αλλά εκείνο που θα προσμετρήσει περισσότερο είναι η απόφαση αλλά και η ΣΥΝΔΡΟΜΗ του τουρκοκυπριακού σύνοικου στοιχείου και όλων των παραγόντων του, στην επίτευξη της ουσιαστικής και μόνιμης λύσης του κυπριακού ζητήματος.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες με τον πιο ξεκάθαρο αλλά και επίσημο τρόπο, ενώπιον της επιτροπής εξωτερικών υποθέσεων της Βουλής, διά του υπουργού των Εξωτερικών Άντονι Μπλίνκεν, δήλωσαν πως υποστηρίζουν «σθεναρά μια συνολική διευθέτηση που θα επανενώσει την Κύπρο, διά της Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας».

Όμως, κατά τη γνώμη μου, δεν πρέπει ως Κύπριοι πολίτες, τη δήλωση αυτή των Αμερικανών να την εκλαμβάνουμε απλά ως μια στήριξη πολιτικής και μόνο. Ως μια δήλωση βασισμένη στο διεθνές δίκαιο.

Του
ΣΤΑΥΡΟΥ
ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΗ*

Πρώτιστα, στο πίσω μέρος του μυαλού μας να έχουμε τη σκέψη ως προς το γιατί. Γιατί τόσα χρόνια οι Αμερικανοί διπλωμάτες απείχαν από τέτοιες δηλώσεις, ή ακόμη και οι οποιεσδήποτε δηλώσεις τους ήταν αν όχι αντίθετες με τα θέλω της Κυπριακής Δημοκρατίας, τουλάχιστον χλιαρές, «νερόβραστες» και καθόλου ουσιαστικές ως προς τη λύση; Απαντώ: Γιατί, καμιά κυβέρνηση της Κύπρου τα προηγούμενα χρόνια δεν προσπάθησε να δημιουργήσει τέτοιες σχέσεις μεταξύ των δυο χωρών, που να δικαιολογούν και τις ανάλογες δηλώσεις των Αμερικανών αξιωματούχων. Σ' αυτό τον τομέα τουλάχιστον, της άσκησης εξωτερικής πολιτικής, πρέπει οπωσδήποτε να παραδεχτούμε ότι η παρούσα κυβέρνηση κατάφερε και όχι μόνο συμμαχίες, με όλους τους δυνατούς παίκτες της γύρω περιοχής και εν πολλοίς εξαρτώμενους των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και στο τέλος ως κερασάκι στην τούρτα, κατάφερε να φιλέψει και να φέρει προς το μέρος της την μεγάλη υπερδύναμη.

Και αυτό δεν είναι τυχαίο, αλλά και ούτε ευκαταφρόνητο γεγονός. Ο πρό-

εδρος της Δημοκρατίας κυρίως, αλλά και άλλοι κρατικοί αξιωματούχοι, διά των προσωπικών τους σχέσεων και επαφών, τη σύναψη φιλικών σχέσεων με υψηλά ιστάμενους αξιωματούχους της υπερδύναμης, αλλά και άλλων ευρωπαϊκών χωρών κατάφεραν ίσως το ακατόρθωτο: Να κλίνουν την πλάστιγγα των πολιτικών αποφάσεων των μεγάλων χωρών και κυρίως της Αμερικής υπέρ της Κύπρου και των συμφερόντων της. Συμφερόντων που οπωσδήποτε συγκλίνουν με τα συμφέροντα των υπερδυνάμεων. Έτσι η Τουρκία στο διεθνές επίπεδο τουλάχιστον, έχει απομονωθεί, αλλά και έχει αναγκασθεί να προβαίνει σε σπασμωδικές και λανθασμένες ενέργειες.

Όμως, απόλυτα καταλυτικό στοιχείο και ωφελιμότερο οπωσδήποτε για την Κύπρο, θα είναι η όλη στάση και αντίδραση της τουρκοκυπριακής πλευράς ως προς την λύση. Γι' αυτό και αξίζουν μεγάλο έπαινο οι τελευταίες προσπάθειες του προέδρου του Δημοκρατικού Συναγερμού με τα κόμματα και τους πολιτικούς παράγοντες των Τουρκοκυπρίων συμπατριωτών μας, προσπάθειες που ίσως φανούν ωφέλιμες και άκρως καταλυτικές ως προς την λύση της Ομοσπονδίας. Ως μεγάλους ηγέτες η ιστορία έχει αναδείξει τους τολμηρούς και γενναίους, όχι μόνο στο πεδίο των μαχών, αλλά και τους οραματιστές και εκείνους των μεγάλων αποφάσεων.

* **Πρώην Πρόεδρος Παγκ. Συνομοσπονδίας Γονέων - Γεν. Οργανωτικός Οργάνωσης Πρεσβυτέρων Πολιτών Λεμεσού**

ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Του ΑΛΕΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Στροφή 180 μοιρών: Και το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον...

Στο σχόλιό μου στη στήλη «τα υπέρ και τα κατά» χρησιμοποίησα τη φράση στροφή 180 μοιρών για τη μεγάλη μετάλλαξη του προέδρου Χριστόφια τον Απρίλιο του 2004. Η φράση «στροφή 180 μοιρών», αποδίδει καλύτερα από την πλαδαρή μετάλλαξη της ριζικής αλλαγής ή μεταστροφής.

Κάνω στροφή 180 μοιρών: Αλλάζω εξ ολοκλήρου τις ιδέες και τη συμπεριφορά μου. Κάνω ριζική μεταστροφή προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η μόρφα σ' αυτή την περίπτωση είναι η

μονάδα μετρήσεως στη Γεωμετρία, με την οποία μετρούμε τις γωνίες και την περιφέρεια ενός κύκλου, που ισοδυναμεί με το 1/360 της περιφέρειάς του. Η περιφέρεια του κύκλου χωρίζεται σε τριακόσιες εξήντα μοίρες. Μοίρα, όμως, είναι και η υποθετική και ανεξήγητη εκείνη δύναμη που θεωρείται υπεύθυνη για ό,τι συμβαίνει στον κάθε άνθρωπο, η τύχη, το πεπρωμένο και μην ξεχνάτε, το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον.

(1.4.2012)